

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Milana Kamlacha v právní věci žalobce **S. M.**, zastoupeného Mgr. Pavlou Frodlovou, advokátkou se sídlem Slovanská 7, Šumperk, proti žalovanému **Městskému úřadu v Zábřehu, referátu sociálních věcí**, se sídlem Masarykovo náměstí 6, Zábřeh, o žalobě proti rozhodnutím Okresního úřadu v Šumperku ze dne 11. 6. 2002, čj. Soc/483/552/2002/Se, čj. Soc/515/552/2002/Se a čj. Soc/516/552/2002/Se, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 38 Cad 28/2004, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2005, čj. 38 Cad 28/2004 - 89,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Odměna advokátky Mgr. Pavly Frodlové **se určuje** částkou 386,75 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Podáním ze dne 21. 6. 2002 se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhal zahájení řízení a vydání předběžného opatření ve věci v záhlaví uvedených rozhodnutí Okresního úřadu v Šumperku. Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 20. 2. 2004, čj. 58 Ca 22/2003 - 51, podání žalobce odmítl podle § 37 odst. 5 s. ř. s.

Rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2004, čj. 3 Ads 11/2004 - 84, bylo toto usnesení Krajského soudu v Ostravě zrušeno, neboť krajský soud nesprávně posoudil otázku přechodu působnosti bývalého Okresního úřadu v Šumperku a chybně proto jako s žalovaným jednal s Městským úřadem v Šumperku namísto s Městským úřadem v Zábřehu.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 6. 1. 2005, čj. 38 Cad 28/2004 - 89, byla žaloba směřující proti rozhodnutím Okresního úřadu v Šumperku, jehož působnost v dané věci přešla na Městský úřad v Zábřehu, odmítnuta.

Proti tomuto usnesení podal stěžovatel včasnou kasační stížnost téměř nečitelného obsahu, v níž požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 15. 3. 2005, čj. 38 Cad 28/2004 - 110, byla stěžovateli

pro řízení o kasační stížnosti ustanovena zástupkyní advokátka Mgr. Pavla Frodlová; současně byl stěžovatel prostřednictvím této advokátky vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení doplnil kasační stížnost tak, aby uvedl, v jakém rozsahu a z jakých konkrétních důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. je kasační stížnost podávána. Stěžovatel byl soudem řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad.

V přípise ze dne 30. 3. 2005 zástupkyně stěžovatele uvedla, že stěžovatel napadá usnesení krajského soudu v plném rozsahu z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., neboť krajský soud se údajně neřídil rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2004, čj. 3 Ads 11/2004 - 84.

Žalovaný ve vyjádření navrhl zamítnutí kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji z následujících důvodů.

Kasační stížnost nespĺňuje ani po doplnění náležitosti pro to, aby na jejím základě bylo možné napadené rozhodnutí krajského soudu věcně přezkoumat. Stěžovatel byl prostřednictvím ustanovené advokátky vyzván k odstranění vad kasační stížnosti tak, aby uvedl, z jakých konkrétních skutkových a právních důvodů podle § 103 odst. 1 s. ř. s. kasační stížnost podává. Usnesení obsahovalo řádné poučení o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě neodstranění vad podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. Přípis, který soudu zaslala zástupkyně stěžovatele jako reakci na tuto výzvu, však nelze považovat za řádné doplnění kasační stížnosti, k němuž byl stěžovatel soudem vyzván.

Podanou kasační stížností se tedy Nejvyšší správní soud nemohl zabývat, neboť v ní nebyl dán rozsah přezkumu rozhodnutí soudu prvního stupně. Nejvyšší správní soud přitom není povinen ani oprávněn sám vyhledávat možné důvody nezákonnosti rozhodnutí krajského soudu. Pouhá citace ustanovení soudního řádu správního nepředstavuje řádně uplatněné důvody kasační stížnosti. Pokud jde o obecný odkaz na to, že se krajský soud neřídil rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 10. 2004, čj. 3 Ads 11/2004 - 84, toto tvrzení nebylo ani v doplnění kasační stížnosti blíže konkretizováno, a Nejvyšší správní soud tedy nemohl shledat žádné pochybení v postupu krajského soudu, jenž je uveden výše v reprodukční části odůvodnění. Zastoupený stěžovatel byl Krajským soudem v Ostravě vyzván k odstranění vad kasační stížnosti a řádně poučen o možnosti odmítnutí kasační stížnosti v případě, že tak neučiní. Kasační stížnost však nebyla doplněna v rozsahu, který by umožnil zdejšímu soudu přezkoumat zákonnost napadeného rozhodnutí soudu prvního stupně nebo přezkoumat vady řízení před tímto soudem. Nejvyšší správní soud proto konstatuje, že přes výzvu soudu a poučení o možných následcích nebyly odstraněny vady kasační stížnosti a tato skutečnost představuje nedostatek, pro který není možné v řízení o kasační stížnosti dále pokračovat. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost stěžovatele podle § 37 odst. 5 s. ř. s. použitého obdobně podle § 106 odst. 1 poslední věta s. ř. s. odmítl.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s. použitého přiměřeně podle § 120 s. ř. s., neboť v případě odmítnutí návrhu – kasační stížnosti nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátce částkou 1 x 250 Kč za jeden úkon právní služby – spočívající v doplnění

kasační stížnosti ze dne 30. 3. 2005, a 1 x 75 Kč paušální náhrady hotových výdajů, v souladu s § 10 odst. 1, § 7, § 11 odst. 1 písm. d), § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“). Odměnu za úkon právní služby „první porada s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení“ soud nepřiznal, jelikož se jednalo o zastoupení ustanovenou advokátkou, která stěžovatele zastupovala již v řízení před soudem prvního stupně a za tento úkon právní služby již byla soudem honorována. Celkem tedy odměna advokátky činí 325 Kč. I když ustanovená advokátka nesplnila povinnost podle § 14a odst. 1 advokátního tarifu, Nejvyšší správní soud v těchto dnech obdržel její písemnou žádost o dodatečné přiznání daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“) v jiné věci, a proto se rozhodl přiznat v této věci odměnu zvýšenou o daň. Napříště je však zapotřebí, aby advokátka postupovala ohledně uplatnění nároku na zvýšení odměny o daň v souladu s § 14a advokátního tarifu. Odměna advokátky se tedy zvyšuje o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 7 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 61,75 Kč. Zástupkyni žalobce se tedy přiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti v celkové výši 386,75 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2006

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu